

med Agtsomhed sætte Fisserilovens Bestemmelse i Kraft, og hvad det ærede Medlem har sagt om Waad, navnlig det Waad — jeg antager efter det samme Maal, nemlig det, der skalde have været rigtigt i Fjor, men ikke i Nar — skal jeg lægge mig paa Hjerte. Det er naturligt, at en Kontrol, der er skjæppet, optræder med en vis Tjenstiver og kan have været for streng ogsaa paa dette Punkt, men det kan naturligvis ikke være Meningen, at det skal gaa til som paatalt. Paa den anden Side maa Fisserilovens Bestemmelser gennemføres, og man maa ikke være saa lempelig, at de slet ikke gennemføres. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 3die Valgkreds (Veth) gjorde opmærksom paa, at det kunde kun være de Farvande, hvor Fiskeynglen særlig udflækkes, der kunde fredes. Sa, det staar jo i Loven og følger af sig selv, men nu kommer det ærede Medlem ind paa at fortolke denne Bestemmelse, og jeg kan ikke negte, at den Maade, hvorpaa han forklarer sin Mening, er ganske publig; thi han mener, at Administrationen kan ikke nøies med at antage, at der udflækkes Yngel, men at den skal vide og paa-vise, at der og der udflækkes der Yngel, og først da skal Administrationen kunne sige: Nu skal der fredes, Administrationen maa ikke engang erfaringsmæssig efter at have konfereret med Fiskere og Foll paa Stedet komme til en Ansættelse om, at der udflækkes Yngel, og i Henhold dertil sige: Nu skal der fredes. Det begynder nu at gaa op for mig, hvorfor det ærede Medlem der var saa stiv i Begyndelsen, dog tilsidst kom til at stemme for Fisseriloven; jeg maa formode, at det var fordi han mente, at den Bestemmelse var ubrugelig i Administrationens Haand; ellers kan jeg ikke forklare mig det; thi efter den Maade hvorpaa det ærede Medlem fortolker den, kan man ikke komme til at frede noget Sted, da vi umulig selv kunne undersøge, om der udflækkes Yngel. Jeg anser Lovens Bestemmelse for brugbar, men kan ingenlunde indlade mig paa den Fordring af det ærede Medlem, at jeg skal positivt vide, at der og der ligger Yngel, og saa skal der fredes. Det er en aldeles umulig Fordring, hvorefter man aldrig vilde komme til at anvende Lovens Fredningsbestemmelser. Hvad der egentlig er Knudepunktet, er Forsaaelsen og Fortolkningen af Bestemmelsen om Retten til at afgrænde Farvandet. Der maa Administrationen have Myndighed til at fastsætte Grændsen; thi det vil let sees, at hvis nogle Fiskere skulle kunne sige: Her have vi et Stykke, hvoraf vi ville have fredet en Fjerdedel, men Retten skal være fri, er det Noget, man ikke kan

gaa ind paa. Skulle de vilkaarlig saaledes kunne vælge et Stykke, saa komme vi til et absurdt Resultat. Det maa derfor være Administrationen, der drager Grændsen for Fredningen. Hvor vidt man kan drage Linien anderledes end slet, skal jeg ikke udtale mig om, men det kan ikke være Fiskerne, der have Lov til at drage Linierne i den ene eller anden Retning, det maa være Administrationen, der drager dem eller i ethvert Tilfælde approberer dem.

Thorup: Jeg skal ikke fortsætte denne Diskussion, men naar den ærede Indenrigsminister siger, at jeg har sagt, at hans Udtalelser vare klare, maa jeg imødegaa det. Nei, jeg har ikke anerkendt, at de vare klare, at de ikke skulde tillade nogen Tvivl, i det andet Thing, det anerkjender jeg. Det skulde navnlig være den sidste Passus af den ærede Ministers Udtalelser i dette Thing, der slaas fast, at den ærede Minister har ment hele Soterritoriet. Derimod har jeg sagt, og jeg indrømmer, at det var tydelig og klart udtalt, ikke i dette Thing, men i det andet Thing; men Udtalelserne i det andet Thing i Slutningen af forrige Samling havde jeg ikke læst, saa at jeg kunde imødegaa dem, thi de vare ikke trykte, og jeg havde ikke hørt dem. Jeg takker den ærede Minister for, at han ogsaa navnlig med Hensyn til Waaling af Fiskerestaber vil gaa frem paa human Maade og lade sine underordnede Autoriteter gaa frem med Bæmpe, naar Loven skal træde i Kraft. Det er altid vanskeligt, naar en Lov skal træde i Kraft, at bruge de skarpe Grændser. Det lægger jeg navnlig Bøgt paa, og jeg er i Modstæning til det ærede Medlem for Præstø Amt's 3die Valgkreds (Veth) tilbøielig til at tro, at den Tid vil komme, da Fiskerne maatte ville fordre det, Ministeren har forlangt. Jeg har paa et andet Sted haft Leilighed til at se Udtalelser, der gaa i den Retning, og jeg har talt med norrøjydske Fiskere, som tidligere har siddet ved Møen, ved Kallehave, og som have sagt, at det nu ikke kunde betale sig for dem at fiske der, idet der kun fiskes nogle Reier, og der kun streifvis kommer nogle Gjedder om Foraaret. Jeg hævder, at denne Fortolkning af Loven med Hensyn til Fredning for Waad, som den ærede Minister vil gjøre gjældende, holder ikke Stik. Med Hensyn til Fredningen i Fjordene, har jeg den Opfattelse, at paa smule Bunde skal man være meget forsigtig med at bruge stærkt slæbende Garn. Det er ikke nok, at man taler om at skaane Fiskeynglen eller Rognen, men hvad det kommer an paa, er, at man ikke ødelægger det Planteliv og det